Súd:	Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka:	9C/331/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1409209309
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Taťána Poláková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA4:2015:1409209309.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudkyňou JUDr. Taťánou Polákovou v právnej veci navrhovateľa : Bytové družstvo ,,Centrum" v Bratislave, Záhradnícka 25, Bratislava, IČO: 00 176 834, zastúpený JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom, Liptovská 2/A, Bratislava, proti odporkyni: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., Bratislavská 1/A, Bratislava, IČO: 31 444 873, proti odporcovi: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., Bratislavská 1/A, Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária DEDÁK & Partners, s.r.o., Mlynské Nivy 45, Bratislava, o peňažné zadosťučinenie vo výške 100.000 euro, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 33.193,91 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
Vo zvyšku nad určenú sumu súd návrh na zaplatenie zadosťučinenia v peniazoch zamieta.
O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 8.9.2009 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zverejniť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia v televíznom vysielaní televíznej stanice E. M., bezprostredne pred vysielaním programu ,,O.“ ospravedlnenie v nasledovnom znení:
,, E. M. uverejnila v relácii ,,O.“ vysielanej dňa XX. M. XXXX a XX. M. XXXX, nepravdivé a znevažujúce informácie o Bytovom družstve ,,R.“ v K. spočívajúce v opise konania bytového družstva, ako vydieranie a zastrašovanie, čím neoprávnene zasiahla do práva na ochranu dobrého mena Bytového družstva ,,R.“, za čo sa ospravedlňuje. Toto ospravedlnenie je povinná odporkyňa zverejniť textom umiestneným na minimálne 90 % plochy obrazovky, vo veľkosti písma riadne vnímateľnej televíznymi divákmi. Zároveň navrhovateľ žiadal zaviazať odporkyňu zaplatiť mu primerané zadosťučinenie 100.000 eur a náhradu trov konania.
Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 15.10.2013, č.k. 9C/331/2009-176 uložil odporcovi povinnosť odvysielať do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia v televíznom vysielaní televízie M., bezprostredne pred vysielaním hlavnej spravodajskej relácie Televízne noviny, ospravedlnenie v nasledovnom znení:
„ Naša televízia odvysielala v relácii „O.“ vysielanej dňa XX. M. XXXX a XX. M. XXXX, nepravdivé a znevažujúce informácie o Bytovom družstve „R.“ v K., predsedovi jeho predstavenstva a činnosti ním riadených pracovníkov, spočívajúce v hodnotení konania Bytového družstva „R.“, predsedu jeho predstavenstva a činnosti pracovníkov družstva, ako vydieranie a zastrašovanie, čím neoprávnene zasiahla do práva na ochranu dobrej povesti Bytového družstva „R.“ v K., za čo sa ospravedlňuje.“ Ospravedlnenie v určenom znení uložil odporcovi zverejniť textom umiestnením na minimálne 90 % plochy obrazovky, vo veľkosti písma riadne vnímateľnej televíznymi divákmi, v trvaní minimálne 20 sekúnd. Vo výroku rozhodnutia ďalej uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu

nemajetkovej ujmy v sume 16.596,95 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol.
Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 10.2.2015, č.k. 11Co/27/2013-228 rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výrokoch o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 16.596,95 eur, o zamietnutí návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy nad určený prísudok a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.
Krajský súd v predmetnom rozsudku uviedol, že vychádzajúc zo skutkových okolností prípadu je treba sa zhodnúť so súdom prvého stupňa v tom, že odporca výrokmi redaktorky Q. O. v reportáži odvysielanej dňa XX. M. XXXX Q. XX. M. XXXX neoprávnene zasiahol do právom chránených záujmov navrhovateľa, keď jeho konanie bolo nazvané vydieraním a zastrašovaním, v dôsledku čoho bolo neoprávnene zasiahnuté do jeho dobrej povesti. Tieto výroky odporcu i vzhľadom na spôsob spracovania predmetnej televíznej relácie, celkového znenia podávanej informácie nezodpovedajúcej pravde (podrobne odôvodnenej v rozhodnutí súdu prvého stupňa) znevažujúcej dobrú povesť navrhovateľa, zasiahli do dobrej povesti v intenzite, ktorú v demokratickej spoločnosti už nemožno tolerovať.
Krajský súd v zrušujúcej časti rozhodnutia uviedol, že pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa, v ktorom bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 16.596,95 eur a nad určený prísudok bol návrh v tejto časti zamietnutý, keď podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné vecnú a právnu správnosť rozhodnutia v tejto časti preskúmať.
V intenciách rozhodnutia krajského súdu bolo preto povinnosťou tunajšieho súdu opätovne v rozhodnutí vyhodnotiť, či popri poskytnutej ochrane vo forme morálneho zadosťučinenia (ospravedlnenia) je primerané aj poskytnutie ochrany vo forme zadosťučinenia v peniazoch a tiež to, či navrhovateľ uniesol dôkazné bremeno na preukázanie jednotlivých tvrdených následkov a ich príčinnej súvislosti s preukázaným neoprávneným zásahom do jeho dobrej povesti zo strany odporcu.
Na základe návrhu navrhovateľa súd doplnil dokazovanie výsluchom svedkov Q. O., B.. V. B., M.. Q. Q., M. Z., T.. T. P., O.. V. B., V. A. a oboznámením listinných dôkazov a to: Ponukou na vykonanie správy bytového domu C. X,X,X Z. K. vypracovaná navrhovateľom dňa 9.11.2009, elektronickou správou z 26.10.2009 adresovaná navrhovateľovi, správou z elektronickej pošty zo dňa 23.3.2009 od odosielateľky označenej priezviskom P..
Predmetom posúdenia zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100.000 eur.
Štatutárny orgán navrhovateľa, predseda predstavenstva T.. Q. Š. O.. vypovedal, že reportáži, ktorá je predmetom konania predchádzalo niekoľko upútaviek, tzn., že opakovane bola upútavaná pozornosť diváka na navrhovateľa v tom, že vydieral pani Z., že ju vyhodili z bytu a podobne. Má za to, že existuje etický kódex novinára, je prekvapený z toho, že také niečo vôbec odporkyňa mohla odvysielať, že sa také niečo vôbec mohlo stať. Ďalej uviedol, že navrhovateľ viedol s pani Z. za to, že neplatila platby spojené s užívaním bytu súdne spory 26 rokov. Poukazoval na rozsudok Okresného súdu Bratislava III z roku 2007, ktorým bola N. Z.Í. uložená povinnosť predmetný byt vypratať. Poukazoval na ďalší rozsudok OS Bratislava III, ktorým bola pani Z. zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu 65.000,-Sk, na uznesenie OS Bratislava III, ktorým jej nepovolil odklad exekúcie. Uviedol, že potom, ako išla pani Z. V. E. M., ujala sa jej redaktorka Q. O.. Potom, ako redaktorka prišla za ním na pracovisko, upozornil ju na všetky dôležité fakty, jej reakcia však bola, že to ju nezaujíma, že ona ide robiť inú reláciu, no a dopadlo to tak, ako to dopadlo, celé to bolo zavádzajúce a nepravdivé. Odvysielané bolo len to, čo sa redaktorke hodilo, ostatné vystrihla. Reláciu považuje za zásah do dobrej povesti navrhovateľa. Informácie odznené v relácii, ako ... družstvo pokojne vydiera a zastrašuje považuje za nepochopiteľné, že vôbec boli vypustené do éteru. V relácii neodznelo ani slovo o tom, že pani Z. neplatila nájomné, že existujú právoplatné rozsudky, že z bytu ju nevypratalo družstvo, ale exekútor. Odporca kľudne odvysielal, že navrhovateľ pani Z. vydiera, že jej chudinke, ktorá je cca od roku 1983 nepretržite vo výkone trestu odňatia slobody nechce umožniť kľudné bývanie, že jej určil pochybné nedoplatky a podobne. Vyprosí si, aby ho ktokoľvek z M. ako aj ľudí, ktorých uvádza v petite návrhu označoval za vydieračov. Zástupca navrhovateľa ďalej uviedol, že po odvysielaní relácie odišlo zo správy navrhovateľa cca 50-100 členov. Okrem toho, že je predsedom predstavenstva navrhovateľa, vyučoval aj na F. C. fakulte managementu. Bývalí kolegovia mu písali ... vidím ťa v O., čo to tam stvárate? ..... Musel reagovať, že sa jedná o osobu, s ktorou sa roky súdia pre neplatenie nájomného a iné, ktorá opakovane sedela za podvody a pod. Ich reakcia bola ... hneď som si to myslel. Po odvysielaní relácie chodili na družstvo, za pani Z., ktorá ma na starosti členskú základňu ľudia, ktorí sa pýtali, že čo tam robíme, musela im vysvetľovať o čo sa jedná. Jeho rodina tiež reagovala na odvysielanú reláciu.

Predchádzajúca právna zástupkyňa odporcu argumentovala predovšetkým tým, že k zásahu do práv navrhovateľa vysielaním neprišlo, navrhovateľovi v dôsledku vysielania nenastala závažná ujma na jeho právach a napokon, že skutočnosti odvysielané v príspevkoch bolo overené a pravdivé. K výroku 1. uviedla, že pojem vydierať bol použitý podľa slovníka slovenského jazyka, kde slovo vydierať znamená vymáhať. V predmetnom výroku bolo použité správne, keď ako vyplýva z obsahu reportáže, navrhovateľ dôrazne žiadal zaplatenie dlhu, ktorý sám v súdnom spore odpustil, pod hrozbou neobnovenia nájomnej zmluvy. K 2. výroku právna zástupkyňa odporcu uviedla, že išlo len o logickú otázku, nie konštatovanie v súvislostiach, ktoré vyplývajú z obsahu príspevku. K 3. výroku uviedla, že slovné spojenie ,,Družstvo sa nám vyhrážalo vyplynulo priamo z obsahu príspevku a bolo vyslovené nie svojvoľne, ale na základe osobných skúseností reportérky pri príprave príspevku. K výrokom pod bodmi 4, 5, a 6 uviedla, že z uvedeného je zrejmé, aký priestor dostal štatutárny zástupca navrhovateľa, mal možnosť reagovať na všetky skutočnosti a vyjadriť svoj postoj, podložiť ho relevantnými dokladmi. V rámci rozsahu príspevku dostal adekvátny a maximálny priestor pre riadne prezentovanie skutočností a hájenie svojich záujmov. Navrhovateľ ako štatutárny zástupca navrhovateľa uvádzal zmätočné fakty. Svoje vyjadrenia po konzultácii s pracovníkmi Bytového družstva R. korigoval. K bodu 7. a 8. uviedla, že slovné spojenie bolo použité výslovne na podklade vlastných skúseností pani Z. i redaktorky Q. O.. Zároveň podotkla, že pojem ,,vydieranie“ bolo použité nie v súvislosti s označením trestného činu, ale podľa slovníka slovenského jazyka: vydierať p. vymáhať. K bodu 9. uviedla, že nikde z textu nie je možné konštatovať, že za akékoľvek psychické rozpoloženie pani N. je zodpovedný navrhovateľ a to v dôsledku nejakej trestnej činnosti. Napokon právna zástupkyňa odporkyne uviedla, že pani Z. zaplatila dlžnú sumu 65.000,-Sk na zaplatenie ktorej ju zaviazal OS BA III rozsudkom právoplatným 15.5.2008 a ktorú jej povolil splácať v splátkach po 2.000,-Sk mesačne, ani nie do dvoch mesiacov, dlh zaplatila naraz platbou zo dňa 17.7.2008.

Svedkyňa Q. O., redaktorka predmetnej relácie vypovedala, že nie je dôvod na ospravedlňovanie sa navrhovateľovi, ani na peňažnú satisfakciu, keď všetky tvrdenia, ktoré v relácii odzneli boli podložené dôkazmi a faktami a sú objektívne. Cieľom reportáže nebolo nikoho poškodiť. Zverejnili len informácie, ktoré sa im podarilo zozbierať. Boli to tvrdenia ľudí, ktorých oslovili, a ktorí boli ochotní k veci sa vyjadriť. Svedok B.. V. B., ktorý v čase predmetnej reportáže navrhovateľovi poskytoval a stále poskytuje právne služby vypovedal, že pani Z. je osoba, ktorá dlhoročne neplatila nájomné a za služby spojené s užívaním bytu. Je to pani, ktorá je striedavo na slobode a vo výkone trestu odňatia slobody. Je to asociálna osoba. 6 rokov predmetný byt užívala bez právneho dôvodu. Z bytu ju vypratal súdny exekútor. Hoci navrhovateľ disponoval súdnym rozhodnutím o vypratаní bytu, s pani Z. rokoval o možnosti mimosúdneho zaplatenia nedoplatku. Asi 2 týždne pred odvysielaním predmetnej reportáže ho pani Z. telefonicky oslovila a opýtala sa ho, za akých okolností by družstvo upustilo od vymáhania úrokov a nechalo ju v byte bývať. Ponúkala mu a aj predsedovi družstva úplatok, čo samozrejme odmietol. Pani Z. ho neupozornila na to, že ich telefonát odporkyňa nahráva. Následne bol ich telefonický rozhovor zostrihaný a upravený do podoby, vyhovujúcej odporkyni. Keďže navrhovateľ mal pochybnosť o tom, a akej podobe bude reportáž odvysielaná, pred jej odvysielaním odporcovi zaslali list zo dňa 22.3.2009, v ktorom okrem iného uviedli, aký dlh má pani Z. voči navrhovateľovi, že predmetný byt užívala 6 rokov bez právneho dôvodu a ďalšie. List však odporca nebral do úvahy. Svedok uviedol, že navrhovateľ má v správe 1200 bytov. Vlastníci boli z odvysielanej reportáže doslova až zhrození, že družstvo robí nekalú činnosť. Vie, že predsedu družstva, ktorý dovtedy prednášal na vysokej škole, prestali pozývať na prednášky. Navrhovateľ vlastní Z. Ľ. rekreačné zariadenie, ktoré prenajímal členom družstva i tretím osobám. Po odvysielaní predmetnej reportáže klesol záujem o rekreovanie sa v zariadení, keď ľudia prestali mať záujem o zariadenie, ktoré vlastní subjekt, praktizujúci nekalé praktiky. Na základe odvysielanej reportáže im zo správy ,,odišli“ dva domy. Dodávatelia služieb sa ich pýtali, čo sa stalo, museli vysvetľovať napravo i naľavo. Svedok ďalej uviedol, že pred odvysielaním samotnej reportáže šli veľké upútavky, ktoré boli ešte horšie, ako samotná reportáž. V čase odvysielania predmetnej reportáže navrhovateľ staval na J. F. administratívnu budovu. Po jej odvysielaní sa obchodné podmienky sťažili, ako keby sa stratila dôvera v navrhovateľa. Nárok navrhovateľa na zaplatenie poplatku z omeškania voči pani Z. bol premlčaný v časti cca 200.000,-Sk. Myslí si, že pani Z. bola vo výkone trestu odňatia slobody za majetkovú trestnú činnosť. Ľudia v dome sa opakovane sťažovali na rušivé správanie sa pani Z.. Výrokom ,, keď vás takto držíme v šachu, tak ..... mal na mysli, že keď už situácia bola vyhrotená do takej miery, že byt sa šiel exekučne vypratávať, odpustenie úrokov neprichádzalo do úvahy. Pohľadávka reálne existovala, aj ju mohli zažalovať na súde, no keby bola pani Z. vzniesla námietku premlčania, neboli by úspešní.

Svedok M.. Q. Q. vypovedal, že v čase odvysielania predmetnej reportáže býval v susedstve pani Z., v byte na Š. F. X Z. K.. Byt obývala spolu so svojimi dvomi synmi. Byt bol vždy problémový. Vyrábali

a distribuovali sa v ňom drogy. Byt bol známy nadmernou konzumáciou alkoholu i prostitúciou, bola to katastrofa. Odvysielaná reportáž bola zmanipulovaná, boli z nej zhrození. V relácii pani Z. nebola opísaná taká, aká skutočne bola, ale bolo odvysielané len to, čo redaktorke O. vyhovovalo. Pani Z. v zásade vníma ako asociálnu osobu, no tie hrozné veci sa v byte diali predovšetkým, keď bola pani Z. vo výkone trestu.
Svedkyňa M. Z., zamestnankyňa navrhovateľa od roku 1998 doposiaľ vypovedala, že bola zhrozená, keď videla už len upútavku k predmetnej reportáži. Pani Z. bývala v byte, na ktorý sa susedia neustále sťažovali. Bola to neplatička, keď aj prišla z výkonu trestu, niečo zaplatila, ale stále bola v dlhu. Po odvysielaní predmetnej reportáže bola až v šoku. Ľudia z členskej základne za ňou chodili s otázkami,, preboha čo to tam robíte, čo ste to tam za ľudia“? Reláciu vníma ako nepravdivú, účelovú a skreslenú v prospech pani Z.. Niektoré domy z ich správy odišli, keď mali strach v takom družstve zostať. Družstvo vedelo, že pani Z. je vo výkone trestu, na akú adresu sa jej doručovala pošta, k tomu sa vyjadriť nevie, to nebola jej agenda.
Svedok T.. T. P. vo výpovedi uviedol, že mal záujem prenajať si priestory, ktorých správu vykonával navrhovateľ. Po odvysielaní predmetnej reportáže však o ich prenájom stratil záujem, dostal strach, začal mať pochybnosti o serióznosti navrhovateľa, keď bolo odvysielané, že navrhovateľ mal spôsobiť deložovanie nejakej panej. Až neskôr sa dozvedel, že okolnosti boli úplne iné. Svedok uviedol, že je autorizovaný architekt. Zaoberá sa projektovaním budov a domov. Priestor, o prenájom ktorého mal záujem mal dobrú polohu, nachádzal sa na J. F., vyhovujúcu výmeru, dobrú cenu nájomného. Priestor mal záujem si prenajať minimálne na dobu piatich rokov. O prenájme rokoval s predsedom družstva, no po odvysielaní reportáže mal obavu, či mu môže veriť. Aj on sám mal z odvysielanej reportáže veľmi nepríjemný pocit, keď bolo odvysielané, že družstvo si nárokuje niečo, na čo nárok nemá a že niekoho deložovali. Po odvysielaní reportáže telefonoval predsedovi družstva, ktorému oznámil, že videl predmetnú reportáž, v ktorej súvislosti má určité pochybnosti a že sa rozhodol priestor si neprenajať, keď skutočnostiam odvysielaným v predmetnej reportáži veril.
Svedkyňa O.. V. B., publicistka Syndikátu slovenských novinárov vypovedala, že predmetnú reportáž videla. Reportáž podľa nej až kriminalizovala navrhovateľa. Nepredpokladala, že by si redaktorka mohla až do takej miery vymýšľať, preto uvažovala, že niečo na odvysielanej reportáži asi pravdivé je. Ako delegátku družstva ju ľudia zastavovali na ulici a pýtali sa jej, čo sa to v družstve deje. Niektorí z nich, členovia družstva sa vyjadrili, že uvažujú o odchode zo správy družstva keď, dnes sa to obrazne povedané stalo tej panej, no zajtra sa to môže stať im. V mieste jej bydliska to bola veľká senzácia. Ako publicistka však videla, že vety, myšlienky, akoby neboli dokončené. Akoby celá reportáž bola odvysielaná v snahe čo najviac navrhovateľa poškodiť. Až potom, ako sa dozvedela, že družstvo podalo na M. žalobu, sa trošku uspokojila. V odvysielanej reportáži videla snahu redaktorky sa zviditeľniť a snahu odporcu získať záujem diváka. Podľa nej, konanie družstva je bezúhonné.
Svedkyňa V. A. vypovedala, že je sekretárkou predsedu družstva. Spomína si, že jedného dňa vtrhla na družstvo M. s kamerami s tým, že majú otázky na pána predsedu ohľadom jednej nájomníčky, pani Z.. Dohodli sa, že vznikne reportáž a pán predseda im dal potrebné podklady. Má vedomosť o tom, že M. mala dať predsedovi materiál na autorizáciu, no nedala, a reportáž bola odvysielaná. Na druhý deň po odvysielaní reportáže na sekretariáte zvonil telefón. Volajúci si želal telefonovať s predsedom družstva. Potom, ako mu oznámila, že pán predseda nie je prítomný, na druhej strane sa ozvalo, že sú obyčajní vydierači. Keďže odvysielanú reportáž nevidela, až kolegyňa jej povedala, že telefonát bol reakciou na ňu. Poukazovala na mail pani P., ktorá v nadväznosti na odvysielanú reportáž uviedla, že jej je zle z toho, ako družstvo zaobchádza s ľuďmi. Telefonáty po odvysielaní predmetnej reportáže boli stále intenzívnejšie, aj v súčasnosti sporadicky niekto v kontexte na odvysielanú reportáž telefonicky zareaguje neprimerane. Asi pol roka pred odvysielaní predmetnej reportáže mal bytový dom na C. F. záujem o správu domu navrhovateľom. K uzavretiu zmluvy však nedošlo s reakciou, že keďže bolo o navrhovateľovi odvysielané to, čo odvysielané bolo, a o navrhovateľovi nemajú dobré referencie, stratili záujem, keď majú obavy. Napokon svedkyňa uviedla, že po odvysielaní predmetnej reportáže bola na ich pracovisku napätá atmosféra.
Z elektronickej komunikácie medzi navrhovateľom a Spoločenstvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov na C. F. X,X,X Z. K. zo dňa 26.10.2009 súd zistil, že Spoločenstvo hľadalo nového obchodného partnera na správu ich domu. Oslovilo navrhovateľa s tým, že za predpokladu, že má záujem sa zúčastniť ponukového konania, aby im túto skutočnosť oznámilo.
Z listiny Obchodná ponuka - formulár súd zistil, že navrhovateľ poskytol Spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov na C. F. X,X,X Z. K. písomne základné informácie o bytovom družstve.
Podľa ustanovenia § 19b ods. 1 Občianskeho zákonníka právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia pri neoprávnenom použití názvu právnickej

osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav, možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.
Do práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka možno zasiahnuť (podobne ako do osobnostných práv fyzických osôb podľa § 11 a nasl. Obč. zákonníka) jednak skutkovými tvrdeniami, ale tiež aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Ide spravidla o nepravdivé skutkové tvrdenia a o také hodnotiace úsudky, ktorým chýba akýkoľvek skutkový základ, pričom v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter. To znamená, že tvrdenie musí byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby (porovnaj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II ÚS 211/08 z 18. sept. 2008).
Pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku je však potrebné predovšetkým rozlíšiť, či ide o skutkové tvrdenia, alebo hodnotiace úsudky, pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá sa dá zistiť na základe dokazovania a teda pravdivosť takéhoto tvrdenia je overiteľná. Hodnotiaci úsudok naopak vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zastáva určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok preto nemožno dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom výkonu kritiky, a teda, či nepresiahol určitú prípustnú intenzitu s takou mierou, ktorú už nie je možné v demokratickej spoločnosti tolerovať.
Dobrú povesť právnickej osoby je potom treba hodnotiť s ohľadom na všetky rozhodnú okolnosti, ktorými v prípade právnickej osoby, ktorej predmetom konania je podnikanie, je zrejmé jej správanie sa v obchodných vzťahoch. Inými slovami povedané, išlo i posúdiť, či vyjadrenia na adresu navrhovateľa bolo možno chápať v tom zmysle, že by navrhovateľ podnikal v rozpore so zásadami poctivého styku, resp. ak obchodný partner by sa mal správať spôsobom, ktorý by nebol v súlade s dobrými mravmi.
Právo a sloboda sú obsahovo vymedzené právami iných, či už tieto práva plynú ako ústavne zaručené z Ústavného poriadku republiky, či iných zábran daných zákonom, chrániacim celospoločenské záujmy, či hodnoty. Právo vyjadrovať názory však môže zbaviť právnej ochrany nielen obsahové obmedzenie, ale i forma, ktorou názory navonok vyjadrujú. Ak vybočí publikovaný názor z medzí všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti demokratickej spoločnosti, stráca tým charakter konkrétneho úsudku (správy, komentára) a ako taký sa spravidla ocitáva i mimo medzí právnej ochrany.
Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol, že odporca výrokmi redaktorky Q. O. v reportáži odvysielanej dňa XX. M. XXXX Q. XX. M. XXXX neoprávnene zasiahol do právom chránených záujmov navrhovateľa, keď jeho konanie bolo nazvané vydieraním a zastrašovaním, v dôsledku čoho bolo neoprávnene zasiahnuté do jeho dobrej povesti. Tieto výroky odporcu i vzhľadom na spôsob spracovania predmetnej televíznej relácie, celkového znenia podávanej informácie nezodpovedajúcej pravde (podrobne odôvodnenej v rozhodnutí súdu prvého stupňa) znevažujúcej dobrú povesť navrhovateľa, zasiahli do dobrej povesti v intenzite, ktorú v demokratickej spoločnosti už nemožno tolerovať.
K otázke priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v prejednávanej veci súd uvádza nasledovné:
Obdobne ako pri ochrane osobnosti, treba aj pri zásahu do dobrej povesti právnickej osoby posudzovať naplnenie predpokladov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľovi. Predpoklady pre priznanie tejto náhrady sú v prípade právnickej osoby naplnené vtedy, ak došlo k zásahu do osobnostných práv, avšak poskytnuté primerané zadosťučinenie sa nezdá postačujúce, a to najmä preto, že bola v značnej miere znížená dobrá povesť navrhovateľa v spoločnosti.
Vo vzťahu k naplneniu kritérií pre samotné priznanie náhrady možno konštatovať, že to, či môže byť poskytnutie primeraného zadosťučinenia (spravidla vo forme ospravedlnenia) postačujúce, treba hodnotiť z toho hľadiska, či je priznané zadosťučinenie spôsobilé vzhľadom na okolnosti danej veci účinne zmierniť vzniknutú ujmu. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je potom na mieste tam, kde priznanie ospravedlnenia vzniknutú ujmu účinne zmierniť nemôže.
V súlade s ustálenou judikatúrou a výkladovou praxou treba za značné zníženie dôstojnosti fyzickej osoby v spoločnosti spravidla považovať taký zásah, ktorý by vzhľadom na jeho intenzitu, rozsah a trvanie vedúce k zníženiu jeho dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti pociťoval ako závažný každý, kto by sa ocitol na mieste a v postavení dotknutej osoby. Obdobne pri právnickej osobe treba za takýto zásah považovať zásah, ktorý by vzhľadom na okolnosti hodnotila ako závažný každá iná právnická osoba pôsobila v obdobnej oblasti za obdobných (teritoriálnych, časových a ďalších) podmienok.

Rovnako treba konštatovať, že za takúto ujmu treba spravidla považovať ujmu spôsobenú masovokomunikačnými prostriedkami, ktoré majú vo verejnosti (odbornej i laickej) široký ohlas. V takýchto prípadoch je priznanie náhrady nemajetkovej ujmy účinným prostriedkom na zmiernenie a vyváženie následkov zásahu, ktoré nepredstavujú len bežnú alebo krátkodobo pretrvávajúcu ujmu.
Vo vzťahu k predpokladom pre priznanie náhrady možno teda zhrnúť, že ak súd na základe vykonaného dokazovania zistí v posudzovanej veci také okolnosti, z ktorých je zrejmé, že tu poskytnutie primeraného zadosťučinenia nemôže efektívne zmierniť následky zásahu do dobrej povesti, treba dotknutej osobe priznať okrem primeraného zadosťučinenia (napr. v podobe ospravedlnenia) aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
V predmetnej veci z dokazovania vykonaného v priebehu konania súd ustálil, že k zásahu do dobrej povesti došlo prostredníctvom najsledovanejšej celoštátnej televízie. Tento zásah tak nesporne mal široký publicitu a už len táto samotná skutočnosť v zásade vytvára priestor pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy (i keď nie celkom absolútne a bez ďalšieho).
V danej veci súd vykonaným dokazovaním zistil konkrétne následky zásahu odporcu, keď z výsluchu svedkov M.. Q., B.. B. Q. M.. Z. vyplynulo, aké negatívne následky malo vysielanie časti televíznej relácie O. na vzťahy navrhovateľa k okoliu pôsobenia predmetu jeho podnikania, ktoré sprevádzalo neustále vysvetľovanie, že boli odvysielané nepravdivé informácie, že pracovníci navrhovateľa nevydierajú a nezastrašujú svojich zákazníkov, užívateľov bytov. Ochladli aj vzťahy na pracovisku, pretože aj pracovníci navrhovateľa boli zneistení vysielaním časti televíznej relácie O. vo vzťahoch so zákazníkmi a obchodnými partnermi navrhovateľa. Výsluchom svedkov B.. B. M. Z. Q. V. A. mal súd preukázané, že v rámci výkonu správy bytov stratil navrhovateľ správu bytov na C. F. X,X,X Z. K., že mal problémy s realizáciou vlastnej investície vo vzťahu k jej zhotoviteľom a ich subdodávateľom, ktorí stratili dôveru v navrhovateľa ako investora. Svedok M.. Q., bývalý predseda predstavenstva navrhovateľa potvrdil, že reakcie na odvysielanie časti relácie ,,.... boli veľmi zlé...“, že bolo ťažké reagovať a vysvetľovať obsah relácie, ako nepravdivý a zmanipulovaný. Nemožno tiež nepoukázať na skutočnosť, že činnosť navrhovateľa, správa bytových domov a bytov a nebytových priestorov v bytových domoch, je založené na vysokej miere dôvery jej zákazníkov, užívateľov bytov. Pri činnosti navrhovateľa je často nevyhnutné za účelom vykonania rôznych opráv a údržby vstupovať do bytov, teda do súkromia zákazníkov, čo si vyžaduje značnú mieru dôvery jednotlivých užívateľov bytov a nebytových priestorov. Predmetný neoprávnený zásah do práva na ochranu dobrej povesti je preto plne spôsobilý privodiť navrhovateľovi stratu dôvery jeho zákazníkov. Je nepochybne tiež faktom, že povaha týchto následkov je takmer nezvratná a nemožno tieto následky eliminovať len poskytnutím satisfakcie, zverejnením ospravedlnenia. Sanovanie, opätovné získanie dôvery verejnosti, následkov týchto neoprávnených zásahov bude s najväčšou pravdepodobnosťou trvať dlhú dobu. Z výrokov a formulácií moderátorkou relácie, zo spôsobu strihu obrazu, je preukázaná snaha škandalizovať navrhovateľa, znevážiť jeho podnikanie, s použitím znevažujúcich výrokov o vydieraní, zastrašovaní zo strany pracovníkov navrhovateľa, ako bežných pracovných metód. Z výrokov a formulácií použitých moderátorkou relácie, zo spôsobu strihu obrazu, je preukázaná snaha po vysielaní senzačných informácií za každú cenu, teda aj s použitím nepravdivých tvrdení, bez akéhokoľvek overenia, a difamujúcich hodnotiacich úsudkov s cieľom zaujať diváka, zvýšiť sledovanosť relácie O. a tým dosiahnuť lepší komerčný výsledok. Úmyselné dubiózne konanie odporcu je zrejmé z toho, že ani po písomnom upozornení, ktoré obdržal ešte pred vysielaním časti relácie O., nevykonal žiadne opatrenia smerujúce k overeniu následne zverejnených nepravdivých tvrdení faktov aj z iných zdrojov, ako z podkladov a informácií získaných od pani N.. Nevykonal žiadne kroky na odborné preskúmanie podkladov, čo vyústilo do odvysielania nepravdivých tvrdení a difamujúcich úsudkov o navrhovateľovi. Takéto konanie je bezprecedentným zneužitím televízneho vysielania na poškodenie zákonom chránených záujmov navrhovateľa. Situácia, keď exekútor na základe právoplatného rozsudku súdu, vykonával vypratanie bytu bola zámerne zneužitá na nepravdivé a osočujúce opísanie ,,nezákonných praktík“ navrhovateľa so zrejmým záujmom zaujať diváka tragickým prípadom osoby, ktorú vypratali z bytu pre ,,zločinecké praktiky“ pracovníkov navrhovateľa.
Z doplneného dokazovania vyplynuli ďalšie následky neoprávnených zásahov, a to predovšetkým strata dôvery potenciálnych partnerov navrhovateľa a to, T.. T. P., ktorý sa na základe sledovania Časti relácie rozhodol neprenajať si od navrhovateľa nebytové priestory, ktoré si pôvodne prenajať chcel. Ďalej je to strata záujmu obyvateľov bytov na C. F. Z. K. o správu ich bytového domu zo strany navrhovateľa, ktorá skutočnosť vyplynula z výsluchu svedkyne V. A. v spojení s listinnými dôkazmi, predovšetkým ponúknutie účasti na výberovom konaní na správu bytového domu na C. F., vyplnenie dotazníka a následné oznámenie nezáujmu o služby navrhovateľa na základe zlej referencie, pretože majú obavy vyplývajúce z relácie O.. Zo svedeckých výpovedí svedkyne A. Q. O.. B. vyplynulo, že boli konfrontované

s negatívnymi reakciami ľudí po vysielaní Časti relácie, vyplývajúce z ich obáv, že sa im zo strany navrhovateľa môže prihodiť to, čo sa prihodilo panej vystupujúcej v relácii O., pričom takéto reakcie trvali asi pol roka.
Záverom sa žiada uviesť, že navrhovateľ pri odôvodnení nároku na priznanie primeraného zadosťučinenia v peniazoch poukazoval na skutočnosť, že s ohľadom na rozsah a trvanie následkov neoprávneného zásahu je možné dosiahnuť zverejnením ospravedlnenia po štyroch rokoch od vykonania zásahov len minimálnu satisfakciu a preto navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní aj právo na primerané zadosťučinenie v peniazoch na vyváženie ujmy, ktorá mu týmito hrubými útokmi, zásahmi do jeho práva na ochranu dobrej povesti vznikla. V tejto súvislosti súd uvádza, že je faktom, že rozsudok v predmetnej veci bol vyhlásený až 15.10. 2013, nemožno však tiež neuviesť, že možnosť súdu konať a rozhodnúť vo veci ovplyvnil aj postup účastníkov konania, navrhovateľ opakovane menil petit návrhu a tiež na základe žiadostí účastníkov bolo pojednávanie opakovane odročované (27.4.2010, 24.6.2010, 19.10.2011, 18.1.2012).
Súd v nadväznosti na výroky redaktorky spoločnosti odporcu, ktorými bolo znevážené podnikanie navrhovateľa použitím znevažujúcich výrokov o vydieraní a zastrašovaní zo strany jeho pracovníkov, ako bežných pracovných metód dospel k jednoznačnému záveru, že navrhovateľovi treba za účelom zmiernenia vzniknutej ujmy okrem priznaného ospravedlnenia priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď nikto nespochybňuje legitímne právo odporcu poukazovať na závažné spoločenské problémy, a to aj s akceptovateľnou dávkou preháňania a zjednodušenia, ak tak však chce televízia urobiť, musí sa tak stať pri rešpektovaní práv a oprávnených záujmov všetkých osôb, ktorých sa reportáž týka a s vedomím dosahu následkov. Vychádzajúc z materiálov, ktoré mala redaktorka k dispozícii, nesporne bolo možné reportáž spracovať tak, aby nedošlo k zásahu, ktorý je predmetom tohto konania. Keďže sa tak nestalo, musí odporca znášať negatívne právne následky zásahu, ktorý s tým náš právny poriadok spája.
Čo sa týka výšky náhrady, súd je viazaný zákonom stanovenými kritériami pre určenie výšky, ktoré vytvárajú základný rámec, v ktorom sa súd môže (a zároveň musí) pohybovať. Týmito kritériami sú v súlade s primeraným použitím ust. § 13 ods. 3 Obč. zákonníka závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
S poukazom na vyššie uvedené, súd vychádzajúc z uvedených skutočností zistených vykonaným dokazovaním s použitím zákonných kritérií pre stanovenie výšky náhrady po starostlivom zvážení všetkých okolností, doplnení dokazovania, dospel k záveru, že práve suma 33.193,91 eur je náhradou, ktorá je spôsobilá zmierniť navrhovateľovi následky neoprávnených zásahov do jeho práva na ochranu dobrej povesti. Priznaná suma náhrady je súčasne primeraná aj z hľadiska nevyhnutnosti zachovania primeraného a rozumného zohľadnenia a vyváženia záujmov všetkých zúčastnených strán, ktoré nemožno pri rozhodovaní opomenúť. Preto súd odporcu zaviazal okrem ospravedlnenia aj na zaplatenie náhrady v uvedenej výške a vo zvyšku návrh zamietol.
O trovách konania súd podľa § 150 ods. 3 O.s.p. rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa
doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.